

MAMA, NE ŽELIM U ŠKOLU!

Mučnina, bol u trbuhu, glavobolja, zubobolja... sve to mogu biti isprike kojima djeca pokušavaju izbjeći školu. Razlog može biti očit ako se *iznenadna bolest* pojavi točno dan prije testa iz matematike, ali što ako se isprike ponavljaju svaki dan? Naravno, odmah ćete posumnjati na laži, posebno zato što vikendom simptomi nestaju, ali nikako nemojte podcijeniti situaciju jer se iz takvih događaja najčešće krije neki ozbiljniji problem.

Svaki školarac je kad-tad lažnim bolestima pokušao izbjeći test ili ispitivanje. Nije dobro naučio, ne razumije gradivo ili se boji... sve je to donekle shvatljivo. Međutim, kada dijete svakodnevno lažima nastoji izbjeći odlazak u školu, vjerojatno je da se iz nekog razloga pojavio strah od škole. Najvažnije pitanje koje sada treba razotkriti jest - zbog čega?

Razlozi za strah od škole mogu biti različiti:

Problemi sa gradivom - problemi sa čitanjem, pisanjem i računanjem mogu dovesti do nemogućnosti svladavanja gradiva zbog čega se radost učenja može pretvoriti u noću moru. Dijete gubi motivaciju za učenjem, volju za druženjem, a pojavljuje se strah od neuspjeha i odbijanje škole.

Ruganje, zlostavljanje ili strah od nekog učitelja ili učenika mogu biti opravdan razlog zbog kojeg se dijete boji odlaska u školu.

Nemogućnost nošenja sa strogom disciplinom često se pojavljuje kod djece koja su odrasla u popustljivom obiteljskom okruženju gdje se od njega nije tražilo poštivanje granica, već mu se omogućavalo sve što poželi. Takvo dijete u školi može doći u sukob sa autoritetom i nastaju problemi zbog kojih dijete odbija školu.

Strah da neće zadovoljiti očekivanja okoline, najčešće roditelja, koji pred njega postavljaju nerealne ciljeve. Uvidjevši da ne može dostići te ciljeve, dijete se počinje bojati neuspjeha, povlači u sebe i odbija odlazak u školu.

Kako riješiti ove probleme?

Ključ rješavanja ovakvih problema su svakako dijalog i razumijevanje. Važno je ne podcijeniti dječji problem, već realno pristupiti razotkrivanju pravog uzroka. Isto tako, nastojte ne preuveličati ga, već smirenim i sigurnim ponašanjem vratite sigurnost u svoje dijete. Odvojite vremena, ispitajte njegove strahove te pokažite razumijevanje i pružite potporu.

Obratite se za pomoć učitelju koji će vjerojatno više znati o problemima na nastavi. Možete uključiti i školskog psihologa ili pedagoga te zajednički pronaći rješenje.

Ukoliko su se kod Vašeg djeteta pojavili **problemi sa gradivom**, pomognite mu u učenju, svakodnevno zajednički pišite domaću zadaću ili vježbajte dodatne zadatke. Pomoći može i prijatelj iz razreda ili učitelj uključivanjem u dodatne sate. Nastojte da dijete nadoknadi izgubljeno te sljedeće polugodište redovito pratite njegov napredak iz tog predmeta.

Ako Vaše dijete odbija školu zbog straha od nekog učenika, porazgovarajte s učiteljem koji će obratiti više pažnje na njihovo ponašanje te upozoriti tog učenika i njegove roditelje na nedopušteno ponašanje. **Ako se radi o strahu od učitelja**, zamolite ga da poslije nastave prijateljski porazgovara s njim kako bi dijete uvidjelo da se radi samo o čovjeku koji je strog, ali koji brine za njegovo dobro.

Radi li se o odbijanju škole zbog nemogućnosti nošenja s autoritetom, morate biti svjesni da ga prvenstveno vi tome morate naučiti. Iskoristite svaku priliku u svakodnevnom životu kako bi ga naučili da ne upada drugima u riječ, da za stolom mirno sjedi, da sluša djeda i baku, da postoje pravila koja treba poštivati... Već prije polaska u školu napominjite mu da se učitelji trebaju slušati. Kroz zajedničku suradnju vas i učitelja, možete riješiti problem jer kada dijete vidi da ni vi ni učitelj ne dopuštate takvo ponašanje, shvatit će da mislite ozbiljno.

Budite realni pri postavljanju ciljeva za svoje dijete. **Nemojte očekivati neočekivano** te ga redovito pohvalite za svaki uspjeh. Vjerujte u njega, gradite mu samopouzdanje, ali nemojte pretjerati u pohvalama i nagradama koje lako izgube svoju vrijednost ukoliko nemaju istinite temelje.

Savjet za kraj: pozitivno govorite o školi, pratite djetetov napredak, pomognite mu u učenju, surađujte s učiteljima i, ono najvažnije, razgovarajte s njim.